

ԱՌԱԿ

Բ Ա Ժ Ի Ն Ք .

Քանի մը վարպետ
Վաճառականներ
Սիրով միմեանց հետ
Գործ էին բռններ .
Հաւ աշխատեցան ,
Քրտինք թափեցին ,
Հաւ ալ շահեցան ,
Մեծ փող գիլեցին :

Ատենն եկաւ , պէտք էր հաշիւ տեսնէին ,
եղած վաստակը մէջերնին բաժնէին .
Բայց ուր գըտնեմ ես ընկերներ այնպիսի
Որ բաժնընին առանց կրօնույ վիճմունքի .

Այն պարոններն ալ վէճ մը հանեցին
Որ ծայր ճոթ չունէր , կանչն էր ահագին :

Եւ ահա գըրսէն
Ձայներ կըլըսեն .

« Մարդիկ , դժուր ելէք ,
Կըրակ կայ , կըրակ . . .

Շուտ բռէք , փախէք ,
Մընաք նէ կորանք : »

Պարոններուն մէկը կանչեց ,

« Ելէք տեսնեմք ինչ կայ , ինչ . »

Միւսն անդիէն աղաղակեց ,

« Առաջ սա իմ հազար ոսկի տըւէք ինձ : »

Մէկն ալ կըսէր . « Սըկէ հունա չեմ երթար .

Երկու հազար է առնելիքս , իմացար . »

Անդին ուրիշ մը կանչւըռաւ . « Ձէ , չըլար : —

Հաշիւն անանկ չէ : — Ի՞նչ կըսես՝ պէ աղբար : »

Խեղճ մարդիկը մոռցեր էին

Որ բըռընկեր է տըներնին .

Այնպէս իրենց կըռուին էին ըզբաղած

Որ մուխն եկաւ խըղդեց ամէնքն ալ յանկարծ .

Իսկոյն կըրակն ալ հասաւ պաշարեց ,

Ապրանքն ու տէրերն էրէց տոչորեց :

Այս առակն ալ գու չըկարգաս առանց խըրատ առնելու :
Շատ մեծամեծ գործերու մէջ վընասն ինչէն գոյանայ . —
Երբ փոխանակ հասարակաց փորձանքին գէմ կենալու
Ամէն մարդ իր շահուն համար հին ու նոր կռիւ կըբանայ :

Ք Ռ Ի Լ Ո Վ :

